

Cái vé thăm chòm ng

Tác Giả: Nguyễn Xuân ng Phạm Bá Vnh
Thứ Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

(Viết đ tri ân nhòm ng ng i v th y chung

đã ch chòm ng tr v t tr i từ Còm ng s n).

Đòm ng h đi m m t gi sáng, ch Quyên vùng d y xu ng gi ng khoác chiếc áo len m ng vào r i nh nhàn đi ra c a, đây là l n th hai ch d y s m đi s p hàng mua vé tàu đi thăm chòm ng. Ga Hà-xa Đà-n ng trong s ng s m mây mù n m im l ng bên m y giòng đ ng s t xuôi ng c B c Nam. Phía tr c là cái sân Ga đ nh a đã loang l l gà, ven hàng rào g n m y gh băng dài nh ng chòi nylon đ c đ ng lên, bên trong kê nh ng cái gh b dành cho khách ch tàu thuê ng , cũng có khi là n i làm ăn v ng tr m c a nh ng cô gái th t th i ki m thêm ti n đ s ng qua ngày trong cái xã h i ch nghĩa đang đi lên.

Ch v a đi v a ch y lúp xúp đ đ n s m h n m t s ng i khác. L n tr c khi đ ng trong hàng ti n lên t ng b c t i phiên mình, khi đ n tr c c a phòng vé, ch đ y t gi y phép c a công an ph ng vào, ng i bán vé ng i sau khung c a c m l y r i đ y ra tr l i cho ch :

- Vé đi thăm đã h t r i!

Ch xót xa quay tr v , chuy n y ch không đi thăm chòm ng đ c. Đã ra v ch còn quay nhìn l i nh s c nh ra đi u gì "L ch a, b o h t vé sao s ng i sau l ng mình v n mua đ c vé!"

L n này ch Quyên ra đi lúc 1 gi sáng v i quy t tâm x p hàng mua cho đ c vé tàu. Vào đ n sân ga ch đã th y m t dãy ng i đang đ ng ch , chung quanh là m y ng i bán hàng rong xách đèn đi chung quanh m i m c. Ch c n th n đ m th m: " thì mình là ng i th 25, c đoàn tàu không l mình s 25 mà h t vé sao?" Ch yên chí và nghĩ đ n tu n t i xách hàng lên tàu, r i xu ng tàu r i g p m t ch ng... ch c anh vui m ng l m. Ch s chu n b tr c nh ng câu h i thăm, tr l i ch ng nh ng câu v tin t c gia đình, con cái đ anh vui lòng.

Đòm ng trong hàng, tr i còn mù s ng, tâm h n ch th y h i t nh táo, không khí ban mai nh nhàn. Ch xoay ngang ng i r i l y h i hít vào th t sâu. Ch gi h i r i th ra t t li n m y

Cái vé thăm chông

Tác Giả: Nguyễn Xuân Ph&#m Bá V&#nh
Thứ Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

cái nh&# th&. Ch&# th&y tinh th&n s&#ng khoái, nh&# nh&ng. V&#n là n&# giáo s&# tr&#ng trung h&#c Đông-Giang, đã s&#ng và l&#n lên trong m&#t gia đình n&# n&#p, ngày đi c&# vào Nam ch&# m&#i 7 tu&#i, quê h&#ng xa xôi, mù m&# trong trí... s&#c th&y lá c&# đ&# sao vàng đang r&# d&#i cán c&# đ&#c ch&#ng ra t&# b&#c t&#ng c&#a nhà Ga, ch&# th& dài: "Đ&# oan nghi&#t, tao đã b&# m&#y mà đi, m&#y còn theo tao làm gì!"

Ng&#n đèn trong khung c&#a s&#t v&#t sáng lên, phòng vé đã m&# c&#a, m&#i ng&#i vui m&#ng, t&#ng ng&#i ti&#n đ&#n đ&#n khung c&#a s&#t. Ch&# Quyên chu&#n b&# ti&#n và t&#m gi&#y phép c&#m s&#n trong tay. Ch&# đ&#a t&# gi&#y phép và ti&#n vào c&#a, ng&#i bán vé xem xong đ&#a tr&# l&#i cho ch&# và nói:

- Hôm nay không bán vé đi thăm nuôi, bà v&# đi hôm sau tr&# l&#i.

Ch&# u&#t &#c.

- Vé đi tàu thì ai mua ch&#ng đ&#c, sao l&#i có vé đi thăm nuôi!

Ng&#i bán vé tr&# l&#i:

- Gi&#y phép c&#a bà là mua vé đi thăm nuôi, hôm nay không bán lo&#i vé đó, bà v&# đi nh&#ng ch&# cho ng&#i khác.

Ch&# đ&#ng đó n&#c m&#t ch&#y dài nhìn t&#ng ng&#i đi lên l&#y vé mà ch&#ng ai nói cho ch&# m&#t l&#i nào. Ch&# quay ra v&# v&#a đi v&#a khóc.

Tr&#i đã h&#ng sáng, ng&#i m&# đã th&#c đ&#y, th&#y đôi m&#t con dâu đ&#ng&#u bà đoán bi&#t l&#i không mua đ&#c vé tàu r&#i. Ch&# b&#c vào nhà hai đ&#a con th&# v&#n còn ng&# say.

Hôm nay th&# Năm, ch&# Quyên đ&#n đ&#p v&# s&#m đ&# đi n&#p ti&#n và giao vé s&# còn l&#i cho ch&#.

Cái vé thăm chng

Tác Giả: Nguyễn Xuân Phm Bá Vnh
Thứ Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

Hàng ngày ch bày m t cái bàn bán thu c lá l và vé s bên đng, v n li ng nh noi y cũng t m đ ki m chút ti n l i và huê h ng đ s ng c nhà qua ngày. Nh ng ngày đ u ch ch ng bi t m i khách nh th nào. Ch lúng túng, v ng v nh ng đ n đ n nh s ph huynh h c sinh, các th y, cô đ ng nghi p giúp đ nên ch cũng đ c nhi u may m n là đồng khách.

V a đ m xong x p ti n chu n b đi thì c u Ti p b c vào. Ti p là cháu g i ch ng ch b ng C u, ngày tr c h c tr ng Phan Châu Trinh ch ng ra gì, thi h ng nhi u l n r i tham gia phong trào h c sinh ch ng ch đ Ngô đình Di m, Nguy n văn Thi u r i bi n m t m i đ n năm 1975 lù lù tr v . Ti p b c vào nhà vai đeo cái dây lòng thòng màu vàng, đ i cái nón c i x vành, chân đi đôi dép nh a màu vàng đ c. Ti p nhìn ch lên ti ng:

- M đ nh đi đâu đó?

- Tôi đi n p ti n vé s , C u đ n có vi c gì không?

Ti p nhìn quanh m t vòng r i ng i xu ng chi c gh .

- Tôi đã nói v i M nhi u l n, M nên r i kh i đây đi vùng kinh t m i, đ i s ng s b t v t v h n, kh i lo ch y t ng b a nh bây gi .

Ch không nhìn l i tr l i:

- Tôi không đi đâu c , nhà tôi đây tôi , có đi cũng ph i ch ch ng tôi v đã.

Ti p nói:

- M mu n C u v s m, tr c h t m ph i h ng ng chính sách đi l p nghi p vùng kinh t m i thì Cách m ng m i xét ngày v cho C u đ c.

Cái vé thăm chông

Tác Giả: Nguyễn Xuân Ph&#m Bá V&#nh
Thứ Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

- Tôi không tin, bao giờ chông tôi về cái đã. Thôi cứ đi, tôi còn lo việc của tôi.

Nói xong ch&# b&# ra khỏi cửa đi nộp tiền.טיפ vẫn ngồi yên trên ghế nhìn quanh nhà. H&#n đứng dậy đi quanh một vòng ra sau nhà b&#p, rồi lên nhà l&#n, h&#n gật đầu rồi xoay qua bà C&#.

- Mẹ phải khuyên Mẹ Châu đi kinh tế mới, đó là con đường ng&#n nh&#t để cứ u Châu được về, việc về sớm hay muộn là do quyết định của Mẹ chứ đường có để lại cho Cách mạng.

Bà cứ nhai nhóp nhép miếng tr&#u, nâng cái bình lên như bã tr&#u rồi nói:

- Mà muộn gì cứ nói với h&#n, tau đây già rồi có biết chi đâu mà nghe, nếu mà y tho&#t lòng bà con thì xin cho cứ u mà về, còn Mẹ mà để yên cho h&#n lo chuyện nuôi con.

טיפ xoay qua nói l&#n:

- Mẹ có biết cứ u Châu đã gây tội ác với Nhân dân l&#n ch&#ng nào không? Với quá trình cứ u làm Đ&#i úy C&#nh sát ng&#y bây giờ nhân dân đang tố cáo thì gia đình Mẹ làm sao mà sống nổi ở đây?

Ch&# Quyên về a b&#c chân vào nhà, nghe hết câu nói củaטיפ, ch&# giận run lên, không dám đứng c&#n t&#c.

- Này tôi mời anh ra khỏi nhà, đây là nhà tôi, tôi đã có ch&#ng đang đi công tác, tôi cấm anh không được vào đây qu&#y r&#y gia đình tôi.

טיפ cười i&#t.

Cái vé thăm chng

Tác Giả: Nguyễn Xuân Phm Bá Vnh
Thứ Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

- Mđưi tôi? Tôi đây có quy n vào b t c nhà nào, b t c lúc nào làm nhi m v, n u M ngoan c đng trách tôi không n tình.

Ch Quyên nói n:

- Anh làm đ c gì tôi! Anh mu n v n đng c h p bà con i còn đi t tng nhà là hành vi b t chính, đ b t l ng!

Ti p gi n tái m t.

- M nh c m tôi, nh c m cán b đang thi hành công tác, chng m ph n đng, m i c u k t c tình làm r i lo n đ i sng đ a ph ng?

- Tôi không nh c m cán b tôi ch v ch m t tên b t l ng nh anh lén lút, dòm ngó đi hăm đ a tng nhà, anh không đ t cách bu c t i chng tôi. Tôi c m anh vào nhà, có gì anh c h p bà con i.

Ch b c t i đ y Ti p ra kh i nhà r i đóng c a i. Bà c b c t i kéo ch Quyên vào, ch ôm m t khóc n c n. Ch không ng hôm nay ch i can đ m nói ra đ c nh v y. T lâu ch c đ n lòng, nh n mà sng ch chng v. Bà c h i:

- H n có tr thù mình không con?

- Con không còn s n a, con s li u m ng v i h n t i khu ph.

T nhiên ch tin tng vào chính mình và nh có m t s c m nh vô hình nào đó đang tr giúp

Cái vé thăm chông

Tác Giả: Nguyễn Xuân Ph&#m Bá Vĩnh
Thứ Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

ch&#. Ch&# phải cần đ&#m đ&# đ&#i đi&#n v&#i cu&#c s&#ng hi&#n t&#i, phải t&# mình gi&#i quy&#t t&#t c&# m&#i khó khăn đang b&#a vây quanh ch&#. Ch&# không th&# y&#u đ&#u&#i, buông xuôi. Ch&# phải s&#ng vì ch&#ng vì con và ng&#&#i m&# già c&#a ch&#ng ch&#. Trong thâm tâm ch&# c&# nghĩ cái khó khăn sau năm 1975 cũng ch&# là v&#n đ&# kinh t&#. Ch&# có th&# xoay x&# dù là v&#ng v&#, dù là khó khăn vì ch&#a h&# lẫn l&#n trong cu&#c s&#ng. Ch&# tin là đ&#n đ&#n cũng s&# đầu vào đó mi&#n sao tinh th&#n đ&#&#c tho&#i mái, đ&#m th&#m trong cu&#c s&#ng h&#ng ngày đ&# h&#t tâm h&#n lo cho ch&#ng con... V&#y mà h&#n c&# đ&#n tr&#&#c m&#t ch&#, luôn bám sát đ&# qu&#y r&#y.

Ch&# Quyên th&# màn xu&#ng, nhét mí màn vào b&#n góc chi&#u ch&#ng mu&#i cho hai con, bé Quỳnh và Tuấn đang ng&# say s&#a. Hai ch&# em n&#m xây m&#t vào nhau vô t&# l&#. Ch&# đi qua phòng bên c&#nh nói v&#i m&#:

- N&#i xem ch&#ng hai cháu cho con, chúng đã ng&# c&# r&#i, t&#i nay con phải lên ga, tranh th&# mua cho đ&#&#c vé tàu. Bà c&#ng&#i d&#y h&#i:

- M&#y l&#n tr&#&#c mua không có, li&#u l&#n này có mua đ&#&#c không?

Ch&# Quyên c&#&#ng quy&#t:

- L&#n tr&#&#c con đ&#n 1 gi&# sáng h&# b&#o h&#t vé, l&#n này con đ&#n ngay bây gi&# s&#p hàng qua đêm, con s&# là ng&#&#i s&# 1 xem th&# h&# có b&#o h&#t vé không!

Đ&#ng h&# đi&#m 12 gi&# đêm ch&# Quyên b&#&#c ra kh&#i nhà... Ga Đà Nẵng &#n hi&#n đ&#&#i ánh đèn đêm vàng nh&#t. Đây đó l&#a th&#a vài bóng đ&#&#c b&#t sáng lên trong k&# ho&#ch ti&#t ki&#m đi&#n. Ch&# c&# tìm m&#t chi&#c gh&# dài đ&#ng l&#ng nh&#ng t&#t c&# đã có ng&#&#i ng&#i ho&#c n&#m ch&# tàu sáng, ánh sáng t&#i t&#m, l&# m&# c&#a nhà ga t&#o nên m&#t c&#m giác lành l&#nh l&#nh khó ch&#u. M&#y đ&#a tr&# lang thang trong sân ga m&#i m&#c khách hàng đi ng&# đêm... đ&#a khách đ&#n các &# gái đi&#m, và cũng chính các tr&# này là nh&#ng tay móc túi, gi&#t hành lý c&#a khách khi có c&# h&#i thu&#n l&#i. Ch&# đ&#ng sát bên cánh c&#a s&#t phòng vé, vòng hai tay tr&#&#c ng&#c kiên nh&#n ch&#ng ch&#i b&#y mu&#i đang vo ve bên tai. M&#t ng&#&#i đàn ông b&#&#c đ&#n, ch&# t&#nh táo quan sát, ông ta m&#c áo b&#n túi, chân đi

Cái vé thăm chợ ng

Tên: Nguyễn Xuân Phạm Bá Vinh
Số: Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

dép nhả quai đà, túi trên giá hai cây bút máy; túi chợ ng 50, dáng ngói gầy, cao mnh
khnh, đợng trợc mợ t chợ ông hợ i:

- Chợ chợ tàu hay làm gì đợng đây?

Chợ trợ lợ i cợ t ngợ n.

- Tôi chợ mua vé.

Ngợ i đờn ông ngợ c nhợn.

- Vé không bán giá này, chợ ở đờu mà đợ n chợ sợ m vợ y? Mua vé đi đờu?

- Chợ Quyên trợ lợ i:

- Tôi ở quợ n 3, mua vé đi thăm chợ ng đờng cợ i tợ o, tôi đợ n đờ bao nhiêu lợ n chợ đợ i mà vợ n bợ
tợ chợ i, bợ o là hợ t vé ông nghĩ có đợng nhợ vợ y không?

Ngợ i đờn ông cú i xuợ ng mợ t tí nhìn thợ ng vào mợ t chợ , đợ i đờm mợ t khuôn mợ t bợ u bợ nh
trợ ng trợ o, tuy không thợ y phợ n sấp, mợ t nét đợ p tợ nhợn cợ a phợ nợ trung niờn kín đờo. Ngợ i
đờn ông tợ vợ lợ chợ sợ nói:

- Thợ tợ tôi không hợ hay biợ t chuyợ n này, may mợ n đờm nay tôi gợ p chợ , vợ y xin mợ i chợ vào
văn phờng tôi sợ gợ i quyợ t chợ.

Chợ Quyên ngợ ngợ nhìn ngợ i đờn ông rợ i hợ i:

Cái vé thăm chòm ng

Tác Giả: Nguyễn Xòm ng Phòm Bá Vòm nh
Thứ Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

- Ông là ai, tởi sao gởi tôi vào văn phòng gởi này?

- Vâng, tôi là Tròm ng Ga.

Chòm Quyên không khởi đở phòng.

- Nởu ông là Tròm ng Ga, có lòng tởt giúp tôi thì cho tôi xin mởt giởy gởi thiởu đở mua vé đở dằng, gởi này tôi không thở mởt mình vào văn phòng cùng ông đở c, xin lỏi.

Ngỏm i đàn ông gởt đở u.

- Vởy chòm chòm tôi, tôi sỏ trỏ ra đở a giởy gởi thiởu cho chòm. Ông nói thêm:

- Nhòm ng lỏn khác khi nào chòm cỏn gỏ xin cỏ đởn đây gỏ p riềng tôi sỏ giúp đở chòm.

Chòm Quyên đi nhanh ra vỏ, lòng mỏng vì trong tay đã có tởm vé đi thăm chòm ng, chòm mỏt tởm vé, chòm phỏi đởu tranh đởy cam go, liỏu lĩnh, nguy hiỏm có thỏ xỏy ra cho chòm.

Vỏ a bỏm c xuỏng mỏy bỏm c thỏm ra sân ngoài thì mỏt ngỏm i đàn ông đởp xe đởn bên chòm.

- Chúc mỏng chòm đã có tởm giởy ỏu tiên đi thăm anh.

Chòm nhìn qua trong bóng tởi lỏ mỏ không nhìn rõ khuôn mỏt là ai, chòm cũng lỏ ch sỏ đỏp lỏi:

Cái vé thăm chò ng

Tác Giả: Nguyễn Xò ng Phò m Bá Vò nh
Thứ Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

- Cám ỏ n ông.

Mỏ t chút im lỏ ng cỏ hai không ai nói thêm gì. Đỏ n ngỏ ba đỏ ng Duy Tân ngỏỏ i đàn ông chào
giỏ t chỏ và nhỏ n gỏ i:

- Chỏ đi thăm anh nhỏ cho tôi gỏ i lỏ i thăm anh Châu mỏ nh khỏ e.

Nói rỏ i ông đỏ p xe biỏ n mỏ t trong đêm. Chỏ giỏ t mình khi nghe gỏ i tên chỏ ng, nhìn theo ngỏỏ i
đàn ông rỏ i nhỏ nhỏ ra đỏ u gì, chỏ hoỏ ng hỏ t "Thôi chỏ t rỏ i, chú Hòa chỏ huy phó cỏ a anh
Châu, đỏ o trỏỏ c không phỏ i nghe đỏ đi vỏỏ t biên rỏ i sao!"

Chỏ Quyên sỏ p xỏ p các món hàng khô vào cái giỏ xách, mỏ t song cá kho khô, mỏ t thỏ u thỏ t
heo đỏ m nỏỏ c mỏ m tính đỏ ăn 31 ngày, các thỏ gia vỏ , mỏ t thùng mì ăn liỏ n, hai bánh đỏỏ ng
đen Quỏ Sỏ n, mỏ t bao cát gỏ o 31 lon đỏ dùng cho mỏ t tháng... bé Quỏ nh và Tuỏ n đang ăn
cỏ m, gỏ i mỏ :

- Mỏ con muỏ n ăn thỏ t.

Chỏ Quyên đỏ dành:

- Thỏ t đỏ bỏ i cho ba, các con ăn cá cũng đỏỏ c rỏ i.

Hai bé làm thĩnh. Chỏ không đành lòng mỏ thỏ u lỏ y mỏ t cỏ c thỏ t cỏ t làm đôi cho hai con. Chỏ
buỏ n bã nghĩ thỏ m, mỏ t cỏ c thỏ t heo bây giỏ cũng trỏ thành khó khăn vỏ i gia đình, hỏ ng ngày
trong bỏ a ăn chỏ có rau, thỏ nh thoỏ ng có song cá khô dành cho mỏ và hai con. Thỏ t heo và
thỏ t bò đỏ trỏ thành các món ăn chỏ không dám nghĩ đỏ n; chỏ trong chỏ c lát xỏ hỏ i đỏ thay đỏ i
toàn bỏ , nhỏ ng lỏ n trỏỏ c đi thăm chỏ ng, chỏ thỏ y nhỏ ng ngỏỏ i kia gỏnh nhỏ ng gỏnh hàng nỏ ng
trỏ đi thăm chỏ ng. Hỏ đi thỏỏ ng xuyên mỏ t tháng mỏ t lỏ n, còn chỏ thì phỏ i dành đỏ m lâu ngày,

Cái vé thăm chông

Tác Giả: Nguyễn Xuân Ph&#m Bá V&#nh
Thứ Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

s&#m m&#i th&# m&#t ít cũng th&#t là khó. Tr&#c kia ch&# ch&# bi&#t đi d&#y h&#c r&#i đ&#n tháng lãnh l&#ng. L&#ng c&#a anh Châu đem v&# nh&#p l&#i d&# dùng trong tháng tho&#i mái, có m&#t ông ch&#ng đ&#p trai, s&#ng có lý t&#ng, vui v&# ch&# c&#m th&#y h&#nh phúc l&#m r&#i. Nh&#ng ý nghĩ trên thoáng qua ch&#c lát, ch&# xua đ&#i cho có chút nh&# nhàng r&#i gi&# t&# m&# và hai con đi thăm ch&#ng.

Khám Chí Hòa phía tr&#c n&#m trên m&#t khu đ&#t r&#ng th&#nh thang, t&# ngày l&#t lòng m&# đ&#n nay đã 30 năm qua, có bao gi&# bi&#t đ&#n Khám Chí Hòa là gì, nay thì ch&#ng ch&# đang b&# giam gi&# trong &#y. Thành quách cao và dày, nh&#ng ch&#i gác tr&#i lên kh&#i đ&#nh thành &# các góc. Xa xa m&#y dãy nhà g&#ch tr&#t ho&#c 2, 3 t&#ng l&#u ch&#y thành m&#t khu ph&# nh&# nh&# ch&#ng nhân m&#t th&#i tù t&#i c&#a con ng&#i. Trong m&#t nh&#c đi đ&#ng t&# nhiên ch&# c&#m th&#y có ngu&#n c&#m h&#ng ch&#t đ&#n, ch&# liên t&#ng đ&#n c&# thành La-mã ngày x&#a ch&# trong phút cao h&#ng vua Néron đã đ&#t thành đ&# làm th&#, v&#y thì t&#i sao ông T&#-H&#u l&#i không đ&#t cái khám Chí Hòa này mà làm th&# ca ng&#i đ&#ng thì hay bi&#t m&#y! Có m&#t chút l&#ng m&#ng trong n&#i đầu kh&# c&#a ng&#i v&# có cái &#c m&# đ&#t thành đ&# c&#u ch&#ng!

Ch&# vào n&#p gi&#y phép, m&#i ng&#i đang ng&#i ch&# đ&#i ng&#i i thân trong ph&#m vi đ&#c qui đ&#nh. Tr&#i nóng b&#c, đôi má &#ng h&#ng khi&#n làn da tr&#ng m&#n c&#a ch&# làm n&#i b&#t nét đ&#p c&#a th&#i con gái. Đang r&#nh r&#i, ch&# c&#n th&#n đôi chút đ&# đ&#n ch&#ng, ch&# lau l&#i khuôn m&#t, ch&#i l&#i m&# tóc, mím môi cho &#t m&#t tí, ch&# ch&#ng &#y thôi cũng đ&# r&#i... B&#ng có t&#ng g&#i t&# bàn gi&#y:

- Bà Quyên v&# ông Châu!

Ch&# đ&#ng nhanh d&#y đi t&#i, viên công an đ&#a tr&# l&#i t&# gi&#y phép và nói:

- Ch&#ng ch&# không còn &# đây, ch&# hãy ra tr&#i Hàm Tân mà thăm nuôi, tr&#i còn s&#m ch&# đi ra đó còn k&#p.

Ch&# bàng hoàng tr&#c tin b&#t ng&# đ&#n ch&#y n&#c m&#t.

- Ch&#ng tôi đi đã lâu ch&#a anh?

Cái vé thăm chng

Tác Giả: Nguyễn Xuân Phm Bá Vnh
Thứ Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

- Tôi không đc rõ, thôi ch đi đi cho k p xe.

Ch quay ra h i m y ng i chung quanh.

- Có ai bi t tr i Hàm Tân đâu không ch cho tôi v i.

M t bà ch nhanh mi ng:

- Ch ra đón xe đi ng c ra Bình Tuy, b o tài x cho xu ng ngã ba Hàm Tân, t đó ch h i đ ng đi lên tr i C i t o Hàm Tân ai cũng bi t c , đi nhanh lên cho k p trong ngày.

Ch v i vã xách hai gi hàng đi nhanh ra c ng khám.

Ng i đ i di n v i ch ng, đây là l n th ba sau 5 năm xa cách, anh Châu g y và xanh, trong b áo qu n tù t m t t, s ch s , đ u tóc ch i lág ch c là m i t m xong. Anh nói v i v :

- H chuy n anh ra đây, t t c 15 ng i cách đây g n m t tháng, anh hi n đang b giam riêng v i s ng i cùng đi, anh ch đ c 15 phút thăm em mà thôi.

Ch g t đ u lia l a mà có nghe gì đâu, m t v n nhìn anh dăm dăm không r i, ch nói:

- Em t ng anh còn Chí Hòa nên đã vào đó, không ng h cho bi t đã đ a anh ra đây, em v i quay ra xe đi li n, các con v n kh e m nh, đi h c. M cũng kh e, ăn đ c và ng cũng đ c. Em thì v n ngày ngày buôn bán thêm chút đ nh cũng s ng đ c, anh đ ng lo, anh ph i gi s c kh e đ ch ngày v đó.

Cái vé thăm chúng

Tên: Nguyễn Xuân Phạm Bá Vinh
Số: Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

Chị nói một hồi rồi trờ bài, anh Châu đứng ch.

- Nhà em phải cần thêm, đừng tin ai chung quanh. Anh có 3 tháng bố gọi đi u tra một lần, tình hình luôn căng thẳng lắm.

- Em hiểu.

Chị gọi t đứng nói tiếp:

Thằng Tiệp có đến nhà dòm ngó, gây khó khăn, bố mẹ em đi kinh tế mới thì anh mới được thỏ sỏ, nhưng anh đừng lo, em không đi đâu cả, mẹ con em ở đó chờ anh về. Kia nó đến đó!

Chị Quyên thầy viên công an đi đến sau lưng anh Châu đứng li nhìn quanh rồi đi tiếp qua dây bàn khác, như sợ c nh, chị nói:

- Mọi hôm trước đây khi đi mua vé tàu em tình cờ gặp chú Hòa.

Châu gọi t đứng.

- Chú ý chị a đi được hay sao?

Bên có tiếng nh c nh.

- Các anh nhìn hàng mà vào, hết giờ rồi đi bà con về cho sỏ.

Cái vé thăm chòm ng

Tác Giả: Nguyễn Xuân ng Phạm Bá Vnh
Thứ Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

Ch b n r n đ ng d y, c m tay ch ng.

- T m chia tay, anh vào đi, nh gi gìn s c kh e, v đ n nhà em s vi t th th m anh.

Ng n gió bi n t xa tho ng vào không đ làm l ng đ u lòng b n r n lúc t m chia tay. Đoàn ng i thăm nuôi tr v đi trong n i bu n th ng nh , lâu lâu ch nhìn l i con đ ng đ t đ , r ng lá xanh xanh đ a đoàn ng i xa đ n tr i giam ra đ n qu c l 1. Ng i trên chuy n xe tr v Đ à N ng, nhìn c nh v t bên đ ng đ ang ch y th t l u i, gió l ng tràn vào khung c a, ch c tìm m t chút ngh ng i bù l i m t ngày v t v . Th nh tho ng chi c xe l c l , nh y ch m lên vì đ ng g a, ch c ũng m c k , m t lim dim nhìn qua khung c a, c nh tr i n c m t màu, sóng bi n m m b n tung vào k đá. Xe đ ang ch y qua su i Vĩnh H o r i t i Cà-Ná đ b t đ u vào đ a ph n Phan Rang. Khúc đ ng này ch y sát bi n là c nh đ p nh t, bên trái là núi đá cao, ch còn nhìn th y nh ng dòng ch kh c b ng s n tr ng trên các t ng đá l n c a các c p tình nhân m t l n đ n đó. Nh ng câu kh u hi u đ đ o C ng s n đã b b o i nh ng v n còn đ u v t đ c đ c. N i đây nh ng năm 1966 đ n 1971 b n M t Tr n Gi i Phóng Mi n Nam th ng kéo ra ch n đ ng đ on xe đ ong thu ... gieo tang tóc bi t bao gia đình. Nh ng mùa hè ngày tr c đã đi qua đ em theo nhi u k ni m đ p th i còn đ c thân, c đ n hè là th i gian ngh ng i sau m t năm đ y h c nh ng ch v n thích tham d các l n đi ch m thi. Vì nh th m i bi t đ c nhi u t nh, nhi u thành ph c a đ t n c mi n Nam, th y đ c nhi u c nh quan và núi non hùng vĩ c a đ t n c, hít th đ y ng c b u không khí t do... Bâ y gi b ng đ ng ch c m th y xa l , đ ng đ ng nh khách qua đ ng, quê h ng này đây ch nh c m nh n đ c m t c m giác b h t tung ra kh i vòng đ ai; n a ghét n a th ng th t là m u thu n.

B ng phía tr c có ti ng la hét, r i ti ng va ch m c xát chao đ o, xe đ ang l ng ch ng đ eo Cù-mông đ gi c, m t ti ng m vang đ i xe nghiêng vào s n núi, c ng i ch b n tung lên phía tr c va vào l ng gh ch c m th y ê m c đ u và ng c...

Chuy n xe t c hành Mi n Trung b b ng đ u th ng, suýt gây tai n n kh ng khi p. Ng i tài x đã nhanh trí t a xe vào s n núi đ kh i r i xu ng v c sâu. Ch Quyên n m im trên bãi c bên đ ng, toàn thân đau nh c, ê m, ch c n m yên nh th ch sang xe

"...Anh,

Em đã v đ n nhà bình yên, ng i trên xe ch y qua con đ ng ngày tr c, em b ng nh đ n

Cái vé thăm chòm ng

Tác Giả: Nguyên Xáng Phám Bá Vánh
Thứ Ba, 13 Tháng 1 Năm 2009 10:33

nháng mùa hè đi chám thi, thì ra là con đáng đánh mánh vì cuái cùng chúng đã đáa em đán
gáp anh... Máhái thăm anh nhiáu lám. Các con đòi lán sau xin đác đi thăm bá. Anh hãy yên
tâm và giágìn sác kháe. Máván cháanh vái tám lòng làm má, em ván cháanh trong nghĩa
náng vácháng, các con hôn anh.

Quyên."

(Ra đi tóc hãy còn xanh,

Khi vátóc đã bác phau mái đáu.

Xa nhau đã máy năm trái,

Công án cáa vábiát đái nào quên.)